

116232

O S L O, den 12. juni 1969.

HERRE STORTINGSMANN ALFRED HENNINGSEN,
BARDU.

VEDR.: FORSLAG OM HVENVENDELSE TIL STORTINGET OM Å SØKE BILLIGHETSRET-
NING etc.

HERRE STORTINGSMANN!

Jeg viser til våre samtaler i dag og sender vedlagt kopi av det brev av idag som jeg har sendt til stortingsmann EINAR STAVANG. Etter at jeg hadde hatt den siste samtale med Deg, fant jeg det nevnte brev fra stortingsmann EINAR STAVANG i postkassen.

Jeg finner ikke noe grunnlag for at jeg eller andre skulle søke stortinget om noen form for billighetsretning for en lidt urett eller for den behandling som jeg har fått såvel av tinget som av andre i de siste årene.

Kongeriket NORGE har nå fått betalt den regning som det selv har presentert, og jeg har fått belønning for slit og strid i 5 år i krig og 9 år i industri-departementet. Jeg har aldri i krig eller fred bedt om å få mer for noe som ble utført. Det var for meg tilstrekkelig at handlingen ble utført. Det store i livet var at det ble lye og ikke hvem som laget det. Men jeg tok så gjerne ansvaret for det som ble gjort. Det har vært en uhyggelig opplevelse å se i aktivitet den rekke av ansattene, karrieristene og opportunistene som jeg hadde over meg, ved siden av meg og under meg.

Spyttet man dem i ansiktet tæret de bare av meg øpyttet og stilte seg i posisjon for å bli spyttet på en gang til.

Det er i sannhet en megen stor tilfredstillelse for meg å se den visdoms-

Herr stortingsmann
ALFRED NERKINSEN,
BARDU.

/2/ OSLO, den 19.6.1969.

Det som finner sted i No i Rana i forbindelse med kokensviktens anlegg, det kan man virkelig en høstveld se, og faktisk om alt dette skal frem uansett hva arbeidspartiet og andre måtte mene og ønske. Det var enn underlig når man får det å vite at man i INDUSTRIREGJERINGENS BERGVERKSKONTOR måtte utnevne 2 byråsjefen + en åndedirektør for å gjøre et arbeids job hadde gjort. Man kunne da spørre hva slags arbeid som ble gjort i mengde og grad.

Jeg har intronpende hatt hele stortingset om at nå måtte det vises galt. Men opplevet at en del av tinget så gjerne ville ha en ny regjering men var trett av regjeringen fra arbeiderpartiet og dette ledere var en sørling forskante hans minn noen form for hans. Hva tror Du egentlig hadde hendt med en slik gjøring sånn en fiende hadde felteluppet en bombe på Nordangerviden. Hva skulle da en slik høyende flakk av et eller annet ha gjort en 9. april om den skulle komme tilbake.

For å tilfredstille såvel demokratisk som mebbvoldet i dette land holdt man Harry Lindstrøm innespørret bl.a. i ILSENG FANGSELEIR. Rikt nok skulle han som en hvilken som helst meddelighetsforbryter, spion eller valdeforbryter ha kunnet bli isolert den 19.3.1969. Dir. EVENSEN hadde oppfordret øvlagt besøk hos meg på mitt rom den 25.2.1969 og sagt dette. Men jeg ble ikke isolert. Grunnen var kanskje enkelt den at jeg i strid med reglementet hadde deltatt i en debatt i dagsavisene og der klødd av en prof. ANDERS BRATHOLM som fant d.c. belegg mens jeg var innespørret i ILSENG FANGSELEIR å sende ut en omfattende artikkel gjennom UNIVERSITETSFORLAGETS KRONIKKTJENESTE hvor han deltok meget godt i rettsaker jeg forer. STAVANGER AFTENBLAD nektet meg å ta til motmål og sendte melding om dette til meg med adresse ILS SIKKINGSANSTALT, RAN. Da jeg ikke var der og det ikke held lykkes regjering sagsvågenå få meg der, måtte anstalten svare at meg var ukjent. Men red. PER THOMSEN, denne prosessmeddelighetsansvarlig i dette land, fikk åpenbart blod på tann. Han sendte henvendelse til FANGSELSTYRET og det skulle avgjøre om jeg skulle isoleres, hvilket jeg ikke ble.

Jeg har reagert meget sterkt mot den hold eller handling som stortingset har vist i BERNDSEN-SAKEN. Forst har jeg om å få se den klage han har sendt tinget. Det blir nektet. Så sender jeg en langre henvendelse av 25.3.1969 om KVINA BRUBER. Den forstått meg blandt en rekke andre dokumenter på Per BORTENS BORD. I innstillingen fra protokollkomiteen ble Herr Berntsen brev eller

HERR STORTINGSMANN

ALFRED HENNINGSEN,

BARDU.

/2/

OSLO, den 19.6.1969.

klage mot meg gjengitt in extenso. Protokollkomiteen nevnte intet om at jeg hadde bedt om å få se herr BERNTSENS KLAGE mot meg. Dette hadde protokollkomiteen avslått. Videre hadde protokollkomiteen ikke tatt meg min redegjørelse om KVINA GRUBER av 25.5.1969, idet komiteen hadde meddelt meg at hele redegjørelsen hadde forstuttet seg blandt en del papirer på Per BORTENS skrivebord. Om dette skriver man intet i innstillingen.

Det er nå på det rene, og uten noen som helst vanskeligheter kunne protokollkomiteen hadde brakt det på det rene, at det av herr BERNTSEN er ubderslått en rekke dokumenter som ville ha gitt bevis for at det hele var svindel. Hva kan grunnen være til at industridepartementets folk i denne sak, ikke var interessert i å legge frem de mest elementære dokumenter og hva har forklaringen vært på at det ikke ble foretatt noen undersøkelser. Det tyder faktisk talt på middelmådighet at man virkelig trodde at man kunne komme unna en slik svindel.

Værra var det at SVERRE BERNTSEN kunne få fri sakførsel etter henstilling fra et samlet storting etter en gigantisk ledelse av avholdsmannen SVERRE LØBERG. Det må ha kostet den norske skatteborger eller de norske skatteborgere noen hundre tusen kroner at Herr Berntsen har fått fri sakførsel til alle de saker han har tapt.

Er det ikke da forbausende at HARRY LINDSTRØM selv må dekke alle sine kostnader og når han får dømt herr BERNTSEN og denne skal betale ham kr 12 000 deriblandt sakskostnader på kr 4 000, må han slå ham konkurs.

Enna Værra er det at h.r.adv. KNUT BLOM blir engasjert som prosessfullmektig for stortinget i den private straffesak som jeg har anlagt mot tinget for Oslo byrett og at dette skjer noen dager før han blir utnevnt til h.r.dømme. Man fortsätter å se på saken som det heter, og etter ham kommer h.r.advokat Annus Schjædt jr. Etter utgagn i ARBEIDERBLADET over 3 spalter måtte mitt sakemål for OSLO BYRETT mot tinget avvisees fordi h.r.adv. Annus Schjædt jr. hadde innstilt på det. Da jeg bad advokaten bekrefte at han hadde gitt en slik innstilling, idet jeg fant det merkelig at en advokat kunne gjøre noe slikt, kunne han meddele meg at han ikke hadde sagt dette, men han nektet å ferde noen korrigering og Arbeiderbladet nektet å korrigere det.

Herr stortingsmann
ALFRED NEN-IMENSEN,
BARBU.

/4/

OSLO, den 19.6.1969.

Jeg hadde arbeidet i Industridepartementet i 9 år og mente at jeg skulle være beskyttet etter det man kalte arbeidsgvernloven i det minste eller ikke stå dårligere enn arbeidere. Ennå var jeg sagt opp på grunn av min slik som statssekretær SOLUMSDØEN og prøvde yndet å fortelle i hin dager, allig nå hadde jeg selv sagt opp min stilling og da skulle jeg ha full lønn i den tiden jeg var sykemeldt som var en oppsigelsestid. Jeg fikk intet, og dette gangetarbeide har ennå ikke løst meg opp til å avgjøre om jeg skulle ha en lønnsregning dekket

Dersom jeg skulle søke tinget om en billighetserstatning måtte dette bety at jeg skulle droppe min sak mot kongeriket NORGE og dets embetsmenn. I skulle tinget få en 15-20 års arbeidere om saken slik at det kunnet undersøke om det vært gjort urette. Man behøver vel ikke å være profet for å si hva det ville finne ut, dersom det i det hele tatt fant noe som helst. Jeg drømmer ingen som helst sak, hverken i NORGE eller i andre land.

Det skal bli mer enn pinlig for mange når jeg takker fers tingets protokoll mites i byrotten. Når folk får vite at viktige dokumenter kan foretaks og blandt andre, en engasjerte advokater og andre.

Høsten 1963 kunne te stortingsmann-Du var en av dem-oppeske O.C. Gundersen som de var justisminister. Han kunne da fortelle et jeg ville bli dem. Det var riktignok mer enn 2 år før jeg eller andre kjente tiltalen. Våren 1964 kunne han forsikre om det samme. Ende mer merkelig var det. Jeg sender deg mitt brev til N.r. justitarius Torje Mold av 7. febr. 1967 hvorav Du vil se hva jeg skal ta opp med internasjonale jurister. Det blir en sak og de som er vstre.

Regjeringen Gezhardsens eneste legermedis, kunne fortelle bla. Det at jeg hadde vært sinnryk i de siste 5 årene, han spurte om Du ikke visste det. Jeg har aldri talt med ham, vist ham et eneste dokument eller i det hele tatt et eneste arbeids. Hvilket grunnlag hadde han for å uttale seg? For meg var det underlig å tenke tilbake på et som gutt kunne jeg på tervet i Stevanger høre en arbeidslider som skrek i en lys tale et Vi sultet. Han falt gjennom poddet fordi han var for tykk. En annen arbeidslider falt ned om ved et vallyllit bord på et høyfjellshotell på SKILD.

/5/

HENR STORTINGSMANN

ALFRED HENNINGSEN,

BARDU.

/5/

OSLO, den 19.6.1969.

Jeg har mange ventet at det fra Stortingets side skulle bli sagt noe. Jeg hadde mange ganger ventet at man fra dette ting skulle ha sagt at nå får det være nok. Mennekerrettigheter er ikke noe som bare gjelder BIJERRA eller i NYD AFRIKA. Å lenge om den norske skolen mot Hellas er mer en underlig. Nå har noen oberster sett en definitiv stopper for den korrupsjonen som parlamentarisk loget i en årrekke. Vi skulle bruke millioner til det man har kalt underutviklede land når vi selv har et land som er et av det mest underutviklede land i verden på visse områder. Jeg er kommet til det trinn i utviklingen nå som fiskeren Markus, at jeg er og til sit-ter og tenker, andre ganger bare sitter jeg.

HILSEN

vedlegg.

/HARRY LINDBRØN/